COSETTE de VICTOR HUGO

In apropierea Parisului, se ganea un han, stapanit de domnul si doamna Thenardier, care aveau doua fetite foarte dragalase – Eponine si Azelma.

Familia Thenardier, mai avea in grija o fetita, cu numele de Cosette, lasata acolo de catre mama ei – Fantine, o femeie saracma, care le trimitea celor doi soti o suma lunaara pentru ingrijirea acesteia. Insa pe Cosette, Thenardierii o supuneau la cele mai grele si umilitoare munci.

Cosette nu manca niciodata la masa cu fetitele Thenardier, ci inghesuita in vreun colt al camarii.

Cosette nu se juca niciodata cu fetitele Thenardier, in schimb era silita sa impleteasca ciorapi de catre stapanii hanului.

Hanul era plin de lume, ceea ce era pe placul Thenardierilor, care erau foarte avizi dupa bani.

Cosette era insa mereu trista, si nu concepea in mintea ei de copil, ca si-ar putea gasi vreodata fericirea.

Deodata, unul dintre clientii care trasese la han, naval pe usa, maniati foarte pentru ca nu i se adapte calul.

Bineinteles ca biata Cosette fu mustrata aspru de catre doamna Thenardier, pentru acest lucru, caci era in grija ei sa se ocupe de adusul apei la han.

Pentru a-si repara greseala, Cosette fu trimisa in puterea noptii sa aduca apa de la izvorul care era in padure. Doamna Thenardier ii dadu si un gologan pentru a cumpara painea la intoarcere, spunandu-i ca va fi vai si amar de ea, daca il va pierde pe drum.

Fetita pleca numaidecat. Cand iesi din han, Cosette trecu pe langa vitrina magazinului cu jucarii, unde se afla o papusa care ii placea foarte mult.

Cosette petrecu cateva clipe admirând papusa care era foarte frumoasa. Spre deosebire de Eponine si Azelma, carora parintii lor le faceau toate poftele, ea nu avea drept jucarii decat un soldatel si o sabita mica.

Tocmai atunci, doamna Thenardier iesi din han, si vazand-o pe Cosette cum se uita in vitrina magazinului cu jucarii, tipa tare la ea, pentru ca fetita sa-si vada numai decat de treaba. De frica doamnei Thenardier, Cosette o zbughi numaidecat spre padure.

Dupa ceva vreme, Cosette intra in padure. Acolo era intuneric bezna, iar pe fetita o cuprinse teama de a nu se intalni cu cine stie ce grozavie.

In cele din urma ajunse la izvor, si aplecandu-se pentru a cufunda galeata in apa, pierdu fara sa bage de seama, gologanul dat de catre doamna Thenardier, pentru a cumpara paine.

La intoarcere – acelasi cosmar. Intunericul si fosnete padurii, o faceau pe biata Cosette, sa se infioare de spaima. Pe deasupra, fetita ducea din greu si galeata aceea mare, acum plina cu apa.

Insa pe la mijlocul drumului, fu ajunsa din urma de un om, care ii vorbi foarte frumos, si o ajuta sa duca galeata cu apa mai departe.

Omul era inalt si voinic, dar parea foarte trist. Lui Cosette nu ii mai era acum frica sa mearga prin padure, stiind-u-l alaturi pe omul acela bun.

Omul o intreba pe fetita cum o cheama, iar aceasta ii raspunde ca se numeste Cosette, si ca sta la familia Thenardier. Omul avu o tresarire.

Trecand pe langa vitrina magazinului cu jucarii, Cosette se uita iar cu admiratie la papusa cea frumoasa. Omul baga de seama acest lucru.

Ajunsi in fata hanului, Cosette il ruga pe domnul acela bun, sa-i dea ei galeata cu apa, pentru a nu fi pedepesita de catre doamna Thenardier. Omul o asculta intrutotul pe fetita.

In prag aparu doamna Thenardier, care se rasti la Cosette, pentru ca aceasta intarziase atat de mult, ca sa aduca apa.

Omul intrerupse cearta, rugand-o pe doamna Thenardier, pentru un adapost pe timp de o noapte.

Apoi omul acela bun si trist, lua loc la masa, iar Cosette il servi cu tot ceea ce domnul ceruse.

Cand doamna Thenardier o intreba pe Cosette, daca nu cumva a uitat sa cumpere painea, fetita isi dadu seama ca pierduse gologanul primit mai devreme.

Pentru a o pedepsi pentru acest lucru, doamna Thenardier ii dadu Cosettei o bataie strasnica, cu biciul.

Strainul interveni in apararea Cosettei, dar doamna Thenardier ii spuse acestaia ca are si asa destul de mult de patimit de pe urma fetitei, care i-a fost lasata in grija de catre mama ei – Fantine, ce trebuia sa le plateasca si ei solutiul sau, o suma lunara, dinainte stabilita. De ceva vreme incoa banii nu mai veneau, iar ei trebuiau sa ingrijasca pe fetita din propriile lor cheltuieli, iar aceasta mai era pe deasupra lenesa si neajutata.

In cele din urma, Cosette se refugie sub masa unde isi facea veacul in casa Thenardierilor, si incepu sa se joace cu soldatelul si sabuita ei. Totodata, fetita privea catre...

...Eponine si Azelma, care se distrau de minune cu pisica, lasand la o parte papusa, cu care se jucasera inainte. Drept urmare, Cosette, care isi dorea si ea papusa, crezu ca a sosit momentul potrivit sa...

...o ia de acolo, profitand de neatentia fetitelor. Apoi Cosette incepu sa se joace cu papusa sub masa. De la masa lui, strainul observa atent toate aceste lucruri.

Cand insa doamna Thenardier vazu cu uimire cum Cosette se joaca cu papusa cu fetitelor sale,...

...o certa indelung pentru aceasta indrazneala, pana cand fetita incepe sa planga.

Strainul o intreba pe doamna Thenardier de ce o cearta asa de aspru pe Cosette, iar hangita ii raspunde ca nu poate ingadui unei straine sa se joace cu papusa fetitelor ei, mai ales cand aceasta ar trebui mai degraba sa munceasca, ca doar de aceea este tinuta la han pe mancare si imbracaminte.

Fara sa mai spuna nimic, strainul se ridica si iesi din han, moment in care doamna Thenardier profita de ocazie, pentru a-i trage un picior Cosettei, careia ii placase protectorul.

Insa strainul se intoarse imediat, si ii darui Cosettei un cadou neasteptat – papusa cea frumoasa care o admirase mai devreme in vitrina magazinului cu jucarii. Doamna Thenardier inlemni de surpriza, gandindu-se ca strainul trebuie sa fie putred de bogat, daca isi permite sa faca asemenea daruri.

Cosette era de-a dreptul fericită pentru că ținea în mână păpușa aceea frumoasă. Îi spuse străinului că o va boteza Caterina. Doamna Thenardier era foarte atentă la ceea ce se întâmplă cu străinul și Cosette, gândindu-se că ar putea pune la cale o afacere străznică pentru ea și soțul ei.

Toata seara Cosette nu-si lua ochi de la papusa aceea, iar strainul nu o slabea din priviri pe Cosette.

Cosette se duse apoi la culcare, caci se facuse tarziu de tot. Dupa un timp, strainul o porni si el catre camera sa, si vazu cu uimire ca fetita doarme sub scarile ce duceau catre catul de sus.

Strainul se duse apoi la sotii Thenardier, si le spuse acestea ca vrea sa ia fetita cu el, de alminteri el era mandatarul Fantinei – mama Cosettei, care pe patul de moarte primise fagaduala lui de a avea grija de Cosette. De alminteri strainul arata Thenardierilor o epistola scrisa de mana Fantinei si purtand semnatura acesteia, in care erau descrise toate cele de mai sus.

Simtind afacerea aproape, doamna Thenardier interveni in discutie, spunandu-i strainului ca Fantine le datoreaza multi bani cheltuiti de ei cu intretinerea Cosettei.

Domnul Thenardier intari spusese sotiei sale, gandindu-se ce suma de bani sa ceara strainului, care parea dispus sa plateasca oricat, pentru a pleca degraba cu Cosette.

Strainul il intreba pe domnul Thenardier la cat se ridicau cheltuielile de pana atunci cu intretinerea Cosettei. “O mie cinci sute de franci” ii raspunse acesta fara sa clipeasca, si...

...numaidecat, strainul numara banii si ii dadu hangiului. Acesta ii lua de indata, parandu-i insa rau, pentru ca nu se gandise sa ceara mai mult.

Apoi strainul si cu Cosette, care isi luase cu ea papusa primita in ajun, plecara numaidecat din casa Thenardierilor.

Fetita era fericita pentru ca a plecat din casa Thenardierilor, impreuna cu omul acesta bun. Iar strainul avea multumirea de a nu mai fi singur. Totodata omul, pe care il chema Jean Valjean, isi tinuse promisunea facuta Fantinei, care aflandu-se pe patul de moarte, il implorase pe acesta sa aiba grija de fiica ei – Cosette.

SFARSIT

https://lumea-povestilor.ro